

Pomněnka a petrklíč

Zelenáči Mirka Hoffmanna

Na palouku petrklíček obrací se ráno (ráno),
k pomněnce zda má ho ráda, ať hned řekne, áno (áno).

ref.: Můj ty milý petrklíči kdepak je to v knížkách psáno (psáno),
že ti to hned musím říci, řeknu ti to zítra ráno (ráno).

Ráno mu však neřekla nic, nedočkal se slávy (slávy).
Neb na místě jejich lásky začly se pást krávy (krávy).

ref.: Pomněnka a petrklíček neskončili vůbec slavně (slavně),
ocitli se v mžiku svorně, jedné staré krávě v tlamě (v tlamě).

Tak prolezli slez i knihu, bachor a tak dále (a tak dále).
Až se octli zase venku, v trávě nenadále (nenadále).

ref.: Marně hledá petrklíček, pomněnku svou krásnou hodnou (hodnou),
neboť teď maj jak tam ležej, oba barvu vzácně shodnou (shodnou).
Neboť teď maj jak tam ležej, oba barvu vzácně shodnou (shodnou).

- shodnou